



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou ve věci

žalobce: T. I., narozený dne -
naposledy pobýtem -
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Rudlovčákem
sídlem Revoluční 1082/8, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 16. 8. 2016, č. j.: OAM-47/LE-LE05-LE05-2016

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 16. 8. 2016, č. j.: OAM-47/LE-LE05-LE05-2016, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2016, č. j.: OAM-47/LE-LE05-LE05-2016, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou podle ustanovení § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a kterým bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno podle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu. Nepřipustnost byla shledána v neuvedení nových skutečností ze strany žalobce, jež by byly relevantní z hlediska důvodů pro udělení mezinárodní ochrany.
2. Žalobce v žalobě namítal, že v azylovém řízení o opakované žádosti uvedl řadu nových skutečností, které důkazně podložil. Jak vyplývá z předložených podkladů v azylovém řízení, n. tajné služby nabízely žalobci přes jeho právního zástupce pomoc v souvislosti

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

s jeho možným vydáním do Ruska. Zahájení trestního stíhání žalobce ruskými orgány činnými v trestním řízení je účelové. Ze stanoviska pana I. E. plyne hrozba žalobcova pronásledování a mučení ruskými orgány činnými v trestním řízení a bezpečnostními službami. Doložené zprávy nemohl uplatnit dříve, jelikož je od počátku pobytu na území ČR omezen na osobní svobodě. Stejně tak nebylo možné opatřit dříve stanovisko ruské nevládní organizace Memorial. Žalovaný byl povinen z vlastní iniciativy shromáždit co nejvíce zpráv o žalobci, této povinnosti však nedostál, jednoduchý odkaz na zprávy Ministerstva zahraničí USA a mezinárodních organizací jako Human Rights Watch či Amnesty International nestačí, neboť neuvádí informace o konkrétních cizincích. Nepodaří-li se v řízení o azylu vyvrátit tvrzení žadatelů, je třeba z nich vycházet. Žalovaný odmítl všechny důkazy předkládané žalobcem, přitom dokumenty sice potvrzují stav k roku 2011, ale pro dané řízení jde o nová zjištění, jelikož nemohly být uplatněny dříve.

3. Tvrzení o nenaplnění důvodů ustanovení § 12 zákona o azylu je v rozporu se spisovým materiálem a svědčí o porušení ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘ“) ze strany žalovaného. Azylové důvody měly být zkoumány ve vztahu k době, kdy žalobce opouštěl vlast. Žalovaný se byl povinen zabývat zprávou organizace Memorial. Žalobce se obává o život v souvislosti se svým politickým přesvědčením a náboženským vyznáním, důvodnost svých obav řádně doložil.
4. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.
5. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Žalobce v opakované žádosti netvrdil žádné nové skutečnosti, jež by nemohl bez své viny uvést v řízení o své první žádosti, v ní uvedl jako důvod obavu z ruských bezpečnostních složek a č. povstalců, jakož i neoprávněné podezření z podpory terorismu, hovořil i o svých kontaktech s n. tajnými službami. Ve druhé žádosti tvrdil žalobce hrozbu pronásledování z důvodu politického a náboženského přesvědčení; tyto skutečnosti však mohl uvést již v řízení o první žádosti. Námitka o neuvedení skutečností z důvodu neznalosti či neporozumění neobstojí, v průběhu řízení o první žádosti mohl vše vysvětlit a uvést, všem úkonům byla přítomna jeho tehdejší právní zástupkyně. Žalobcem předložené podklady nedokládají žádné nové skutečnosti. Žalovaný o věci meritorně nerozhodoval, protože azylové řízení v souladu se zákonem zastavil. Žádost je účelová, aby se žalobce vyhnul vydání k trestnímu stíhání do Ruska. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.
6. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘS“).
7. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 SŘS.
8. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce, občan Ruské federace, poskytl dne 10. 5. 2016 údaje k žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Uvedl, že je k. národnosti, náboženským vyznáním muslim, politickým přesvědčením stoupenec nezávislého K.; je ženatý a má dvě nezletilé děti. Žalobce ve vlasti naposledy bydlel v N. D. v okrese B. V ČR pobývá od roku 2011, do země byl předán z N. na základě evropského zatýkácího rozkazu. V roce 2011 žádal o azyl v N., ale jeho žádost byla zamítnuta, v ČR žádal o azyl roku 2012, ale mezinárodní ochrana mu nebyla udělena. Je zdravý a bez zvláštních potřeb.

O mezinárodní ochranu žádá, protože je z politických důvodů ohrožen na životě, podporoval skupinu lidí, která usilovala o nezávislost K., při prvním pohovoru tento důvod neuvedl, jelikož nechápal význam pojmu „politické přesvědčení“, v N. sbíral prostředky na pomoc separatistickým skupinám stejného smýšlení. Roku 2008 u něj doma proběhla domovní prohlídka kvůli ruskému obvinění z účasti na teroristických útocích v Rusku, roku 2010 s ním měly n. tajné služby pohovor na žádost ruské strany kvůli kontaktům s teroristickými skupinami. Roku 2010 byl opět doma v D., jelikož mu zemřela matka, ruské tajné služby jej opět obvinily z teroristických aktivit. V N. sbíral peníze na pomoc uvězněným lidem, jejich rodinám a obětem ruských sil, po druhé č. válce podporoval č. utečence, za své politické přesvědčení a aktivity je nyní vykonstruovaně stíhán, v Rusku mu hrozí smrt, lidé tam jsou kvůli politickému přesvědčení mučeni. Dalším důvodem pro udělení mezinárodní ochrany je náboženské vyznání, vyznává jiný islám než řízený shora, takoví lidé jsou označováni za teroristy. Dostane-li se jim do rukou, budou jej mučit a vyslýchat až do smrti, i kdyby jej pustili, stejně bude ohrožen na životě, protože na K. je každý měsíc zabito 100 – 200 těch, kdo jsou proti vládě, obviní je z terorismu a zavraždí.

9. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že ve své první žádosti podané dne 12. 12. 2012 uvedl žalobce k azylovým důvodům, že se obává ruských státních orgánů, které jej křivě obviňují z účasti na terorismu. V pohovoru vedeném dne 8. 10. 2013 vyjádřil dále strach z č. povstalců, protože v Č. konal jako příslušník ruské armády základní vojenskou službu; rovněž finančně podporoval své krajany ve vlasti, posílal do D. peníze rodinám po padlých bojovnících; v Rusku nikdy nebyl zadržen policií ani jinými orgány státní moci. Na s. 5 protokolu k pohovoru byl žalobce třikrát dotázán, zda měl ve vlasti ještě nějaké další potíže, resp. zda uvedl všechny své důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Během doplňujícího pohovoru konaného dne 11. 2. 2014 žalobce sdělil, že se žádné nové důvody pro udělení mezinárodní ochrany nevyskytly. Oba pohovory se konaly za přítomnosti tlumočníka a žalobcovy právní zástupkyně.
10. Dne 10. 5. 2016 se žalobcův právní zástupce seznámil s podklady. Podle právního zástupce se lidsko-právní situace v Rusku nezlepšila, stále dochází k porušování lidských práv. Rád by doložil další materiály. Z vyjádření ruské lidsko-právní organizace Memorial má vyplývat porušování procesních práv osob, jež jsou vedeny jako žalobcovi spoluobvinění.
11. V doplnění žádosti doručeném žalovanému dne 23. 5. 2016 žalobce též upozornil na svůj kontakt s n. tajnými službami. Skutečný důvod hostility ruských orgánů vůči němu je podpora rodin postižených konfliktem na S. K. a otevřená kritika politiky Kremlu v tomto regionu, tyto okolnosti již zmiňoval ve své první žádosti, ale žalovaný jim nevěnoval téměř žádnou pozornost. Pak popisoval některé podklady, jež mají potvrzovat oprávněnost jeho obav z ruských státních orgánů.
12. Dále soud přistoupil k vlastnímu posouzení žalobních námitek.
13. Nejprve je nutno uvést, že podle § 10a písm. e) azylového zákona „*žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podá-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.*“ Druhou podmínkou pro přijatelnost opakované žádosti je, že se musí jednat o takové skutečnosti či zjištění, které nebyly bez

vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení. V této souvislosti soud připomíná, že v rámci azylového řízení existují dvě základní povinnosti – břemeno tvrzení a břemeno důkazní. Jak již Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) vyslovil ve svém rozsudku ze dne 7. 12. 2005, č. j.: 4Azs 151/2005 – 86: *„Zatímco důkazní břemeno může v některých případech nést i správní orgán, povinnost tvrzení leží vždy na žadateli o azyl. Představa, že by správní orgán sám zjišťoval pronásledování či potenciální ohrožení žadatele o azyl v zemi jeho původu, je zcela nerealná. Žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a z jakých důvodů. V průběhu řízení o udělení azylu musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí.“* NSS dovedl, že pokud žadatel neuvedl všechny důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jedná se o skutečnost přičitatelnou pouze k jeho tíži a nelze akceptovat, že by neunesení břemene tvrzení mohl zhojit pomocí podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

14. Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele, a které nemohl bez vlastní viny uplatnit během předchozího řízení. Zpravidla se přitom bude jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo v důsledku plynutí času. Jako takové lze připomenout např. změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele.
15. Žalobce v opakované žádosti namítal obavy z návratu do vlasti v souvislosti se svým trestním stíháním a podporou d. rodin po padlých bojovnících. Dále zmiňoval okolnosti politické a náboženské.
16. Co se týká obav z trestního stíhání v Rusku a podpory pozůstalých rodin, uváděl je žalobce již ve své první žádosti. Přestože se proti zamítavému rozhodnutí žalobce domáhal soudní ochrany, a to i u NSS a Ústavního soudu (dále jen „ÚS“), neshledal ani jeden z orgánů tyto důvody dostatečnými pro udělení mezinárodní ochrany. Výše uvedené skutečnosti tvrzené v opakované žádosti nejsou nové, a proto žalovaného neopravňují k novému meritornímu posouzení žalobcovy azylové žádosti.
17. Pokud jde o okolnosti politické a náboženské, jsou sice skutečnostmi, které v předchozí (první) žádosti o mezinárodní ochranu tvrzeny nebyly, avšak žalobce je mohl uplatnit dříve. Žalobce naposledy opustil Rusko v srpnu roku 2010 a svou první žádost o mezinárodní ochranu v ČR podal až v prosinci 2012. V řízení o první žádosti mj. uvedl, že nikdy nebyl členem žádné politické organizace a jeho náboženstvím je islám. Byly s ním vedeny dva pohovory, u obou byl přítomen tlumočník i jeho právní zástupkyně, která též aktivně reagovala na některé otázky. Při pohovorech mohl žalobce uvést všechny své důvody, při prvním z nich byl opakovaně tázan, zda měl ve vlasti ještě nějaké potíže. Žalobce v řízení o opakované žádosti netvrdil zásadní změnu situace v zemi původu ani postoje ruských orgánů k jeho osobě, přitom se zejména snažil důkazně podložit tvrzení uvedená již ve své předchozí žádosti. Žalobce mohl ve své první žádosti uvést všechny důvody pro udělení mezinárodní ochrany, neučinil-li tak, může to jít jen k jeho tíži. Podle názoru soudu neodůvodňovaly žalobcovy poměry nové meritorní posouzení jeho azylové žádosti. Žalovaný se nedopustil žádného pochybení.
18. Rozhodnutí o žalobcově první žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR žalovaný založil na důkladném zjištění skutkového stavu ke dni vydání napadeného

rozhodnutí, tj. k 28. 4. 2014. Zprávy a podklady předestřené žalobcem v opakované žádosti charakterizují, jak sám připouští, stav k roku 2011, proto jimi ani nemůže být prokázána změna poměrů v Ruské federaci oproti roku 2014. S žalobcovými důkazními návrhy se žalovaný vyhovujícím způsobem vypořádal na s. 5 napadeného rozhodnutí, a to včetně zprávy lidsko-právní organizace Memorial. Žalobce sice byl od počátku posledního pobytu na území ČR neustále omezen na osobní svobodě, avšak v řízení o první žádosti měl právní zástupkyni, která za něj mohla důkazní návrhy podávat.

19. Žalobce sice ve správním řízení o první azylové žádosti neuvedl politické a náboženské důvody, avšak tvrdil je v následném řízení před soudem. Jak vyplývá z nálezu ÚS ze dne 12. 4. 2016, sp. zn.: I. ÚS 425/16, zabýval se těmito okolnostmi Krajský soud v Praze i NSS a následně samotný ÚS. Podle názoru ÚS není opominutí uvést všechny důvody azylové žádosti již v prvním správním řízení v žalobcově případě omluvitelné.
20. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 SŘS jako nedůvodnou zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 SŘS. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 SŘS kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 SŘS.

Kasační stížnost směřující jen proti výrokům o nákladech řízení je nepřijatelná.

Praha 27. února 2018

Mgr. Dana Černovská v.r.
samosoudkyně